

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 21. lipanj 2020.* [\[Multimedia\]](#)

Tri kušnje Isusovih učenika

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Evanđelju ove nedjelje (usp. *Mt* 10, 26-33) ponovno odzvanja poziv koji Isus upućuje svojim učenicima da se ne boje, da budu snažni i puni povjerenja kad se susretnu sa životnim izazovima te im unaprijed najavljuje nevolje koje ih čekaju. Današnji je odlomak dio misijskog govora kojim Učitelj priprema apostole na prvo iskustvo naviještanja Božjega Kraljevstva. Isus ih ustrajno potiče da se ne boje. Strah je jedan od najružnijih neprijatelja našega kršćanskog života. Isus poziva: „Ne bojte se“, „Ne bojte se“. Isus također opisuje tri konkretne situacije s kojima će se suočiti.

To je prije svega neprijateljstvo onih koji bi htjeli ušutkati Božju riječ, uljepšavajući, razvodnjavajući je ili ušutkujući one koji je naviještaju. U ovom slučaju Isus potiče apostole da šire poruku spasenja koju im je povjerio. U tome trenutku On ju je prenio oprezno, gotovo u tajnosti, u malo skupini učenika. No oni će njegovo evanđelje morati naviještati „na svjetlu“, to jest otvoreno, i naviještati na krovovima – tako kaže Isus – to jest javno.

Druga teškoća s kojom će se Kristovi vjerovjesnici susretati jest tjelesna prijetnja, to jest njihovo izravno progonstvo, sve do smrti. To se Isusovo proroštvo ostvarilo u svakom vremenu. To je žalosna stvarnost, no potvrđuje vjernost svjedokâ. Koliki su kršćani i danas progonjeni u cijelome svijetu! Oni s ljubavlju trpe zbog evanđelja, mučenici su naših dana. I možemo sa sigurnošću reći da su brojniji od mučenikâ prvih vremena: toliki mučenici, samo zato što su kršćani. Tim negdašnjim i današnjim učenicima koji trpe progonstvo Isus kaže: „Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti“ (r. 28). Ne smijemo se dati zastrašiti od onih koji drsko i nasilno pokušavaju ugasiti snagu evanđelja. Oni, naime, ništa ne mogu protiv duše, to jest protiv zajedništva s Bogom koje nitko ne može oduzeti učenicima, jer je dar od Boga. Jedino čega se učenik treba bojati jest to da izgubi taj Božji dar, blizinu, prijateljstvo s Bogom, odbijajući živjeti u skladu s evanđeljem i osiguravajući si tako moralnu smrt, koja je posljedica grijeha.

Treću vrstu kušnje s kojom će se apostoli suočiti Isus pokazuje u osjećaju, koji bi neki mogli iskusiti, da ih je sam Bog napustio, ostajući dalek i nijem. I tu nas potiče da se ne bojimo, jer iako prolazimo kroz te i druge zamke i opasnosti, život je učenikâ čvrsto u rukama Boga koji ih ljubi i čuva. To su te tri napasti: prva, uljepšavati, razvodnjavati evanđelje; druga, progon; i treća, osjećaj da nas je Bog ostavio same. I Isus je prošao kroz tu kušnju u Getsemanskom vrtu i na križu: „Oče, zašto si me *ostavio?*“, kaže Isus. Kadikad se osjeti ta duhovna suhoća; ne trebamo je se bojati. Otac se brine za nas, jer smo u njegovim očima veoma vrijedni. Ono što je važno jest iskrenost, hrabrost, hrabrost svjedočanstva vjere; „priznati Isusa pred ljudima“ i ići dalje kroz život čineći dobro.

Neka nam Presveta Djevica Marija, uzor povjerenja i predanja Bogu usred protivština i opasnosti, pomogne da se nikada ne prepustimo očaju, nego da se uvijek uzdamo u Nj i njegovu milost koja je uvijek jača od zla.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Ujedinjeni su narodi jučer slavili Svjetski dan izbjeglica. Kriza koju je izazvao koronavirus iznijela je na vidjelo potrebu osiguravanja potrebne zaštite također izbjeglim osobama kako bi im se zajamčilo dostojanstvo i sigurnost. Pozivam vas da mi se pridružite u molitvi za obnovljeno i djelotvorno zalaganje sviju oko stvarne zaštite svakog ljudskog bića, posebno onih koji su prisiljeni na bijeg zbog situacija teških opasnosti po sebe i po svoje obitelji.

Drugi aspekt o kojem nas je pandemija potaknula razmišljati jest odnos između čovjeka i okoliša. Dok je sve bilo zatvoreno smanjilo se zagađenje i ponovno smo imali priliku otkriti ljepotu mnogih mjesta oslobođenih prometa i buke. Sada, kada su aktivnosti obnovljene, svi bismo trebali biti odgovorniji za brigu o zajedničkom domu. Cijenim mnoge inicijative koje se u svim dijelovima svijeta pokreću „iz baze“ i idu u tom smjeru. Na primjer, danas je u Rimu organizirana jedna od njih posvećena rijeci Tiberu. Ali ima ih mnogo i na drugim mjestima! O kad bi bar potaknule građanstvo koje je sve svjesnije tog osnovnog općeg dobra!

Danas se u mojoj domovini i na drugim mjestima slavi dan posvećen ocu, tati. Svima jamčim blizinu i molitvu za sve očeve. Svi znamo da nije lako biti otac! Zato molimo za njih. Spominjem se na osobit način i naših očeva koji nas i dalje štite s Neba.

[...]

Posebno pozdravljam vas mlade: danas slavimo svetoga Alojzija Gonzagu, mladića punog ljubavi prema Bogu i prema bližnjemu; umro je vrlo mlad, ovdje u Rimu, jer je skrbio za oboljele od kuge.

Njegovu zagovoru povjeravam mlade iz cijeloga svijeta.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana